

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obžalovaného **M.G.**, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 4. decembra 2008 v Bratislave sťažnosti obžalovaného M. G. a obhajcu JUDr. R. S. proti uzneseniu samosudcu Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 15. októbra 2008, sp. zn. BB-4 T 15/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. sa napadnuté uznesenie **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Samosudca Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 15. októbra 2008, sp. zn. BB-4T 15/2007, rozhodol tak, že v bode 1/ uznesenia podľa § 70 ods. 1 Tr. por. uložil poriadkovú pokutu vo výške 10 000 Sk obhajcovi JUDr. R. S., pretože bez ospravedlnenia nevyhovel predvolaniu podľa tohto zákona. V bode 2/ uznesenia, podľa § 70 ods. 1 Tr. por. uložil poriadkovú pokutu vo výške 5 000 Sk obžalovanému M. G., pretože bez dostatočného ospravedlnenia nevyhovel predvolaniu podľa tohto zákona.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný M. G., prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 138), i obhajca JUDr. R. S. (č.l. 139,140).

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že obžalovaný G. bol od 5. októbra 2007 (piatok) práceneschopný. Napriek tejto skutočnosti zvažoval svoju účasť na hlavnom pojednávaní, ktoré sa malo konať v pondelok 8. októbra 2007. K zlepšeniu jeho zdravotného stavu však v priebehu víkendu nedošlo, preto sa ráno v pondelok 8. októbra 2007 ospravedlnil, že sa hlavného pojednávania nezúčastní. V deň, kedy sťažnosť proti prvostupňovému uzneseniu podával, jeho práceneschopnosť stále trvala. Poukázal na to, že obžalovaný

sa všetkých úkonov trestného konania zúčastňoval, preto uloženie pokuty považuje za nezákonné. Žiadal, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil.

Obhajca JUDr. S. v dôvodoch sťažnosti uviedol, že v posudzovanej veci nejde o nutnú obhajobu. V prípade, že by sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní zúčastnil, súd mohol konať i bez obhajcu, preto žiadnym spôsobom svojou neprítomnosťou hlavné pojednávanie nezmaril. Z jeho neprítomnosti na hlavnom pojednávaní nemohli vzniknúť žiadne procesné dôsledky, keďže súd nemohol konať v dôsledku neprítomnosti obžalovaného. Napadnuté uznesenie považuje za nezákonné aj preto, že aj v prípade nutnej obhajoby súd pri neospravedlnenej absencii má najskôr upozorniť na možnosť uloženia poriadkovej pokuty a až pri opakujúcej sa neospravedlnenej neúčasti, pokutu uložiť. Tiež zdôraznil, že z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že počas konania sa všetkých procesných úkonov riadne zúčastňoval a poskytoval súčinnosť so súdom. Navrhol, aby nadriadený súd z týchto dôvodov napadnuté uznesenie zrušil.

Na podklade podaných sťažností, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že obe podané sťažnosti sú dôvodné.

Podľa § 70 ods. 1 Tr. por. kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie, alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, alebo policajtovi správa urážlivo, alebo kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz, alebo nevyhovie výzve, alebo predvolaniu podľa tohto zákona, toho môže sudca a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt potrestať poriadkovou pokutou do 50 000 Sk, ak ide o právnickú osobu až do 500 000 Sk. Na možnosť uloženia poriadkovej pokuty musia byť dotknuté osoby vopred upozornené.

Z dikcie citovaného ustanovenia § 70 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že uloženiu poriadkovej pokuty musí predchádzať správanie sa dotknutej osoby spôsobom popísaným v tomto ustanovení a dotknutá osoba musí byť na možnosť uloženia poriadkovej pokuty v prípade takéhoto správania upozornená.

V posudzovanom prípade zákonom vyžadované podmienky pre uloženie poriadkovej pokuty splnené neboli. Obžalovaný M. G. i obhajca JUDr. S. sa v priebehu celého konania

všetkých procesných úkonov riadne zúčastňovali. Ospravedlnenie obžalovaného, že sa nezúčastní hlavného pojednávania 8. októbra 2007 z dôvodu práceneschopnosti nemožno považovať za nedostatočné, prípadne urobené oneskorene. Doklad o práceneschopnosti mu bol vystavený v piatok a hlavné pojednávanie bolo určené na pondelok. Obžalovaný ihneď ako vedel, že sa zo zdravotných dôvodov hlavného pojednávania nebude môcť zúčastniť, v prvý pracovný deň túto skutočnosť súdu oznámil.

Obhajca JUDr. S. síce svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní neospravedlnil, avšak vychádzal zo skutočnosti, že nejde o prípad nutnej obhajoby a súd nebude môcť konať z dôvodu neprítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Bol si vedomý, že svojou neúčastou na hlavnom pojednávaní tento procesný úkon nezmarí. V prípade, že by sa obžalovaný aj napriek práceneschopnosti hlavného pojednávania zúčastnil a trval by na účasti obhajcu na hlavnom pojednávaní i napriek tomu, že nejde o nutnú obhajobu, bolo by hlavné pojednávanie zmarené vinou obhajcu a v takom prípade by bolo zákonné uloženie poriadkovej pokuty. Takáto situácia však nenastala, preto nemožno imputovať obžalovanému úmysel že by tak konal.

Je potrebné stotožniť sa s konštatovaním prvostupňového súdu, že vyrozumienie o termíne hlavného pojednávania je potrebné považovať za príkaz daný tej konkrétnej osobe, ktorej sa predvolanie doručuje, v danom prípade obhajcovi JUDr. S. V tejto konkrétnej situácii, keď sa obhajca osobne neospravedlnil a spoľahol sa na ospravedlnenie svojho klienta, by bolo postačujúce upozorniť ho na možnosť uloženia poriadkovej pokuty, ak opakovane neuposlúchne bez dostatočného ospravedlnenia príkaz, alebo predvolanie podľa trestného poriadku, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 70 ods. 1 Tr. por.

Termín hlavného pojednávania stanovený na 8. októbra 2007 nebol zmarený svojvoľným konaním obžalovaného a obhajcu, ale hlavné pojednávanie sa nekonalo výlučne z objektívnych dôvodov pre práceneschopnosť obžalovaného. Za takejto situácie uloženie poriadkových pokút obžalovanému i obhajcovi sťažnostný súd považoval za neprimerane prísne a pre nesplnenie podmienok i nezákonné.

S poukazom na tieto dôvody, Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a vyhovel tak podaným sťažnostiam.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. decembra 2008

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová

JUDr. Juraj M a j c h r á k ,v. r.
predseda senátu